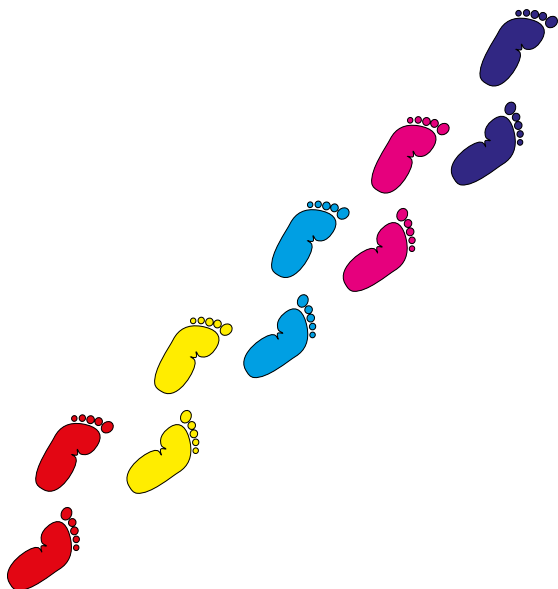

PRVI KORAKI

27. pesniška zbirka naših učencev

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

2021

Eva Horvat, 9. b

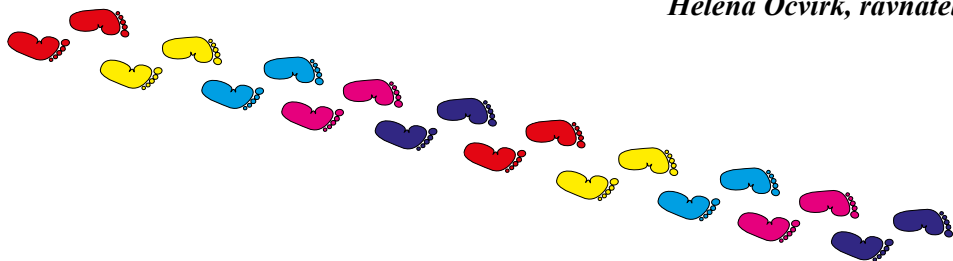
DRAGI MLADI POETI IN LIKOVNI USTVARJALCI

Mesec februar, v katerem praznujemo slovenski kulturni praznik, je za nami. Praznovali smo ga v tem šolskem letu na drugačen način, na daljavo, tako kot je potekal pouk oziroma vso izobraževanje. Kljub temu, da je epidemija širjenja nalezljive boleti SARS-Cov-2 zahtevala uvedbo številnih preventivnih higienskih ukrepov, ste ponovno dokazali, da literarno in likovno ustvarjanje ne pozna meja, ni vezano na čustva, kraj in čas. Vaše pesmi z različno tematiko krasijo čudovita likovna dela. Iz vaših pesmi se čuti mladosten, razigran in radosten pesniški navdih, pa tudi kakšno razočaranje, ko je bila šola zaprta in so nam bili vsem začasno onemogočeni stiki. Zato pa je bilo ponovno snidenje v šoli toliko bolj veselo.

Vsa ta vsebinsko bogata pesniška in likovna dela, ki so nastajala doma in v šoli ob usmerjanju učiteljev mentorjev, so zbrana v tej 27. pesniški zbirki Prvi koraki, ki je do sedaj vsa leta izhajala ob slovenskem kulturnem prazniku. Letos bo zaradi razmer izjemoma izšla kasneje, ob zaključku bralne značke. Kljub zamiku izda je pesniška zbirka vredna branja in njene izdaje.

Z željo, da v sebi še naprej gojite navdih za pisanje pesmi in ustvarjanje na likovnem področju, saj na ta način dajete viden pomen vrednotam in odnosu do kulture, se vam zahvaljujem in iskreno čestitam.

Helena Ocvirk, ravnateljica

KAZALO

NAGOVOR:	3
KAZALO	4
LOCKDOWN	6
ŠOLA DOMA	7
ŠOLA NA DALJAVO	9
MOJ DAN MED DELOM NA DALJAVO ..	9
ŠOLA IN KORONA	10
ŠOLA NA DALJAVO	11
POUK DOMA	11
TA ČUDNA BOLEZEN.....	12
ŠOLANJE DOMA	12
KORONA	14
KORONA (VIRUS).....	14
NICKOVA DEŽELA	15
ŠKRATOV VRAG	16
ŠKRAT LOPAT	17
ŠKRAT	17
ŠKRAT BOGATIN	18
VESELI ŠKRAT	18
ŠKRATKA ISKRICA.....	18
ŠKRATJI OGLAS	19
ŠKRAT MIHA.....	21
ŠKRAT VESELKO.....	21
ŠKRAT ČOKOLAD.....	22
ŠKRAT SLADKOSNED.....	22
ŠKRAT ŽOGOBRC.....	23
ŠKRATJE POBALINČKI.....	23
MOJA SEŠTEVANKA.....	25
SNEG.....	25
JAZ SEM POM.....	26
POMLAD	26

Ela Holc, 8. b

Darma Fenos, 8. a

ZIMSKI ČAS	27	DRUŽINA	52
NARAVA	27	GOSPOD KARKOLI.....	53
POLETJE	29	VESOLJE	54
POMLAD	29	KROF	55
LETNI ČASI.....	30	MOJA BABI.....	55
POMLAD JE PRIŠLA	31	NAŠE MESTO.....	56
SPOMLADI.....	31	POČITNICE	56
POMLAD	32	MOJA PESEM.....	57
POLETJE	32	NAŠ 5. B.....	58
PESEM POMLADI	34	OBJEM.....	58
SPOMLADI.....	34	DRUGAČNA	59
MAVRIČNO NEBO.....	35	DRSANJE	60
LEPŠI JUTRI	35	SANJE	60
ZJUTRAJ, KO SE ZBUDIM.....	36	A NI TO ŽALOSTNO?.....	62
SONČNO NEBO	36	KROF	63
POMLADNA MUCKA	37	REŠUJMO SVET	63
ŽIVALI	37	NE ZAVRZI OBLEK.....	65
ŽIVALI IN ŽUŽELKE	39	NAŠA ZGODBA.....	65
JAZ SEM ZAJEC.....	39		
MUCI JE IZPADEL ZOB	40		
JAZ SEM METULJ	41		
LUNA	41		
NOČ DUHOV	42		
UČITELJICA.....	42		
ČEŠNJEVA PITA	43		
DRUŽINA	45		
PRIJATELJSTVO	45		
KDO JE PRIJATELJ?.....	46		
INVALIDI SO NAŠI PRIJATELJI.....	47		
ONESNAŽEVANJE.....	48		
JAZ IN MIR.....	48		
BRADAVIČARKA, BODI NAŠA			
VODNICA.....	49		
JAZ + TI = MI	50		

LOCKDOWN

Pred vrati je,
še malo, res čisto malo ... le še stopinjica,
smo pred dobrim letom polni pričakovanja
se skupaj veselili in se lotili novega potovanja.

Leto 2020,
leto ponovnih začetkov,
novega upanja,
izpolnjenih želja,
doseženih ciljev,
sklenjenih prijateljstev,
iskrivih pogledov,
srečnih ljubezni ...
Takšno bo to leto,
popolno in okroglo.

A hišica iz kart,
skrbno načrtovana,
težko pričakovana
se je podrla,
kar tako,
brez opozorila
in nas oropala naših sanj,
sladkih kot čebelji panj.

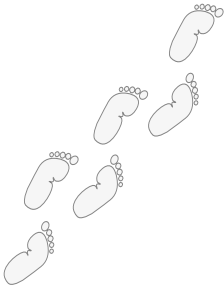

Epidemija, pandemija,
radio, časopisi, televizija ...
O čem govorijo?
O čem blebetajo?
To ni sedanjost,
vsaj ne moja sedanjost.

Pomlad se prebuja,
kar je za ptice selivke nuja,
cvetenje, žvrgolenje, brstenje,
a leta 2020 NE,
vse je zamrlo, osivelo, utihnilo,
kot da se je življenje ustavilo.

Ne smem v šolo,
ne smem k prijateljem,
ne smem na zabavo,
ne smem po deveti uri zvečer
nikamor,
ali smem sploh še kam?

Maska prekrila nasmeh je na obrazu
kot brada dedku Mrazu.
Žalostni, mrki, nezaupanja polni pogledi,
vsakodnevni slabi izgledi,
življenje stoji,
spomin blede.

Kaj je to življenje?
Kaj je to mladost?
Kaj je to ljubezen?
Kaj je to veselje?
Normalno in vsakdanje,
a res?

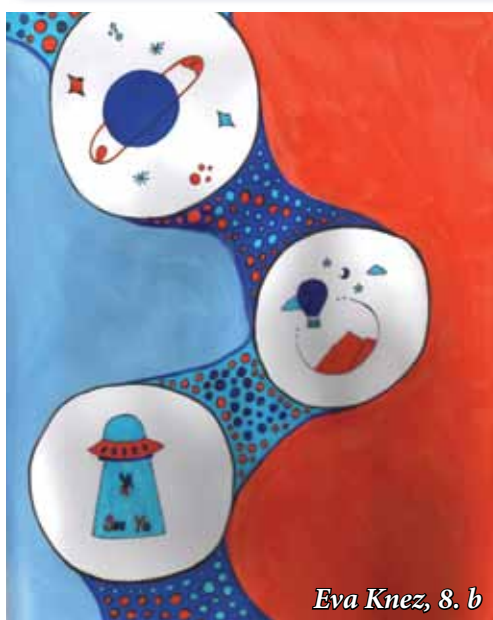
Skupaj zmoremo,
saj že vidim lučko na koncu tunela,
za kar sem vesela,
učna ura je uspela,
kaj je res življenje, sem sedaj doumela.

Neja Gajzer, 8. b

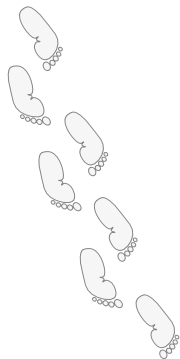
ŠOLA DOMA

Šolanje doma res beda je,
pouk preko video klica se začne.
Spet mi hrešči
in mikrofon mi ne dela,
raje bi v šoli bila,
kot doma sedela.

Neža Habjanič, 4. b

ŠOLA NA DALJAVO

Ta korona res je zmeda,
da je že prava beda.
Za računalnikom sedimo
in se pouka veselimo.
Ko v videoklic se pridružimo,
nas ven že mečejo.
Vse šteka, to ni fer!
V šoli še vedno boljše je.

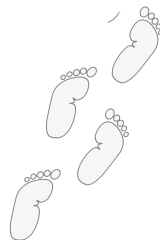
Lia Sledič, Tara Gracija Kolednik, 4. b

MOJ DAN MED DELOM NA DALJAVO

Ko zjutraj se zbudim,
v nov dan odhitim.
Šola na daljavo,
to je resna stvar.

Za računalnik hitim,
vseeno na srečanje zamudim.
Moj bratec me jezi
in rečem: »NEHAJ, TI!«

Učiteljica že snov govori,
bratec pa še me vedno jezi.
Končno vse se umiri,
po šolskem delu zadiši.

Eli Tement, 5. a

ŠOLA IN KORONA

V šolo smo kot devetošolci prišli veseli,
čeprav smo vedeli, da v maskah bomo sedeli.
Pouk med šolskimi klopmi kaj dolgo trajal ni,
ker že čez dober mesec spet doma sedeli smo vsi.

Čeprav hladilniki zraven so bili,
že vse nas od računalnika bolele so oči.
Ko smo že vsi mislili, da bomo dolgo spali,
smo že ob osmi uri Teamse zagnali.

Sproti vsi smo se učili,
da dobre ocene bi dobili.
Kdor pa se ni učil,
ta po riti je dobil.

Komaj smo vsi čakali,
da v šolske klopi bi se spet podali.
Tako smo končno spet v šole se vrnili,
predelano snov povsod smo utrdili.

Se v srednje šole vpisali,
si našo nadaljnjo pot izrisali,
vse ocene pridobili,
vso potrebno snov v maskah osvojili.

Prišel je dan slovesa,
se zaprla bodo Olgičina vrata
in nas popeljala na različna nova pota.

Rok Kukovec, 9. a

ŠOLA NA DALJAVO

Računalnik zdaj odpri,
Teamse naloži si.
Dodeljeno nalogo poglej
in odpošlji jo naprej.

Šteka ti, učiteljica sporoči.
Zvezek v roke vzemi,
knjigo še preberi,
pojdi se učiti
in ne pozabi še kaj ven it.

Komaj čakam šolo,
verjetno tudi ti,
da prijatelje spet vidim
in učiteljice se razveselim.

Katarina Gornik, Nia Zilić, 4. b

POUK DOMA

Ko šola na daljavo začela se je,
vsi pogrešamo se.
Nihče ne pokliče me,
ker veliko dogaja se.
Mikrofon in kamero izklapljajo mi
ter povzročajo še dodatne skrbi.

Lea Skledar, 4. b

TA ČUDNA BOLEZEN

Ta bolezen
imenuje se ljubezen,
se zlahka je nalezeš,
zdravilo zanjo pa si ti,
ki zame najlepši si.

Ljubezen je nekaj,
kar je zelo lepo in sladko
kot najslajše jabolko.

Včasih pa ni tako,
ampak precej grenko.
Ko pa ta grenkoba pride,
pa z eno kanglico sladoleda hitro mine.

Alja Sedič, 7. b

ŠOLANJE DOMA

Šolanje doma res beda je.
Zakaj bi mogli dobiti dodeljene naloge?
Na videoklicu nihče me ne sliši,
ker mikrofon jezi me,
zamrznjena slika najhujša je.
Oči me bolijo, dolgčas mi je.
Komaj čakam, da v šolo gremo,
da v šoli se dobimo,
vsi se že veselimo.

Leila Bećirović, 4. b

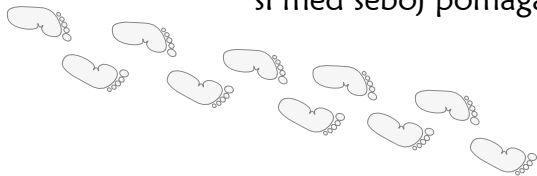
Maja Magdič, 6. a

Tiana Mlakar, 6. b

KORONA

Korona je prišla
v naše mesto Ptuj!
Zdaj maske treba je nositi
in si roke razkužiti.
Zdaj težki so časi,
ko predsednik reče:
»Spet smo v rdeči fazi!!!«
Korono premagajmo,
si med seboj pomagajmo.

Ema Balta, 4. a

KORONA (VIRUS)

Družba je okužba
in zelo velika služba.
Postal sem jezen,
ko dobil sem to bolezen.

Če te glava boli in okusa ni,
greš na testiranje ti.

Ko si bolan,
tudi ne greš za volan.
Sedet greš v karanteno
in ne k sosedu,
kjer lahko si nasmejan.

Nick Rakuš in Brin Svit Vuk, 4. c

NICKOVA DEŽELA

Nick je bacil veselosti,
ki povzroči sredi skrbi
napad smejalne norosti.

Zahihita se v dlaneh,
prasketa v laseh,
veselo osmeši oči
in zdrvi po zobeh.

Nick nalezljivo okuži
velika in majhna usta
in tam en, dva, tri
vse resne bacile pohrusta.

Nick Rakuš, 4. c

Zoja Čebulj, 6. a

ŠKRATOV VRAG

Iz listja skoči majhen škrat,
ime mu je Škratov vrag.
Ima ušesa, da sliši do neba,
dvoje ust in hrusta, kar se da.
Ko žuželka pride izza ovinka,
ta mali škratek jo že pohrusta.

In ko mu nekaj zelo zadiši,
se ne more ubraniti.
Če pa nobene miške ne ulovi,
se igra s prijatelji do noči.
Saj res! Zdaj na vrsti je kino,
nato prebere knjigo fino.

Zvečer s sosedom Markom sta se igrala,
da se je tresla cela skala.
Potem je jezna vrana mimo priletela,
seveda je bila cela pobesnena,
ker sta razgrajala tako,
da ji spati ni šlo.

In ju je kregala zelo,
pa že sonce je vzhajalo.

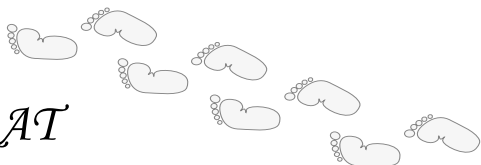
Jurij Golob, 3. a

ŠKRAT LOPAT

Škrat Lopat je Jurijev brat,
se pride k meni igrat,
potem pa ne more spat.

Bernard Ladič, 3. a

ŠKRAT

V gozdu hišica stoji,
v njej majhen škrat živi.
Ima kar tri oči
in se nikogar ne boji.

A prijazen je ta škrat
in vse ima zelo rad.
Ime njegovo smešno je zelo,
kličejo ga kar Lololo.

Včasih sam poišče me,
v sanjah se igrava.
In ko zjutraj se zbudim,
njega več pri meni ni.

Zato zvečer grem hitro spat,
morda v sanjah spet obišče me moj škrat.

Tine Holc, 3. a

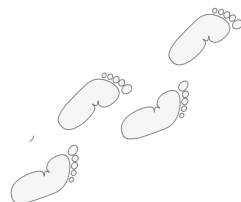
ŠKRAT BOGATIN

Škrat bogatin je malo pobalin,
skopuško čuva svoj zaklad,
zato je zelo bogat.

Bernard Ladič, 3. a

VESELI ŠKRAT

Majhen škrat je razigran,
a vesel je vsaki dan.
Skrinjo veselja ima,
skrbno veselje tam skriva.
A če prideš in ga prosiš,
ga dobiš toliko,
kolikor lahko nosiš.
Da bi vedel, kje domuje,
šel bi prosit ga vsak čas
veselja zase in za vas.

Katarina Lah, 3. a

ŠKRATKA ISKRICA

Takšno ime ima,
ker v njenem srcu domuje mala iskrica.
Iskrica je iz nebeškega zlata,
te nikomur res ne da.
Razen če iskren je kdo do nje,
del tega zlata deležen je.

Karla Dvoršak, 3. a

ŠKRATJI OGLAS

V Olgici že deset tednov prebiva majhen škrat,
ki sam kraljuje znotraj zaprtih šolskih vrat.

Vesel je in razigran, a hkrati tudi malo žalosten,
saj v hramu učenosti osamljen počne kup norosti.

Zato je Olgčin škrat danes na šolsko oglasno desko
in na svetovni splet dal sledeči oglas:

Klemen Kelnerič, 3. a

ŠKRAT MIHA

Moj škrat je bradat,
Miha je kosmat.
Rad sveži zrak diha
in regratove lučke piha.
Ima rad vse ljudi,
še posebej otroke.
Če ga kdo razjezi,
mu zažuga: »Ti, ti, ti!«

David Osterc, 3. a

ŠKRAT VESELKO

Škrat Veselko je vesel
in se danes bo posnel,
kako postane lev,
ko gre v hlev.

V šolo bo prišel
in lepo pesmico zapel.
Ploskali bodo vsi
in se mu nasmihali.

Iza Lazić, 3. b

ŠKRAT ČOKOLAD

Na travi sredi gozda
je doma čokolad,
ki je prav navihan škrat.

Doma je v majhni sladki hiši
iz bonbonov, čokolad.
Ta sladki je škrat, pravi sladkostnjak.
Če odideš tja, kjer je doma,
te čaka gora sladkega.

Loti Jamnik, 3. b

ŠKRAT SLADKOSNED

Škrat Sladkosned
lahko se zvije v kornet,
naučil se je leteti
in ogromno pesmi peti.

Krade sladkarije do noči,
ne zaspi in bedi.
Ko se otrok prebudi,
Škrat Sladkosned vname vse in odleti.

Ema Kukovica Čačkovič, 3. b

ŠKRAT ŽOGOBRC

Hiter je kot strela,
močan kot gorila,
vsi se ga bojijo,
a za njim hitijo.

Po trati hiti,
kroglo kotali,
črne in bele pike
v gol položi.

Le kdo je ta fantič?
To je moj škrat Žogobrc,
ki nihče mu ne more nič.

Taio Krajnc, 3. b

ŠKRATJE POBALINČKI

Škratje pobalinčki,
veliki kosmatinčki
nič se ne učijo,
veselo se lovijo.
Ko pa šola čaka,
pobegnejo kot sraka.

Špela Vtič, 3. a

Maša Salemovič, 7. a

Minea Leva, 7. a

Nika Vidovič, 7. a

Mark Tavčar, 8. b

MOJA SEŠTEVANKA

Jaz imam rad živali,
všeč so mi kar vse po vrsti:
mačka, kuža, papagaj, tiger,
lev, krokodil ...
Najbolj všeč pa mi je veverica,
ki pleza po drevesu kot jaz.

David Osterc, 3. a (Po vzoru Borisa A. Novaka)

SNEG

Zjutraj se zbudim
in se snega veselim.
Oblekel se bom topló,
da me zeblo ne bo.

Majico, debel pullover, tople nogavice,
kombinezon, kapo, volnene rokavice,
škornje, bundo in topel šal.

Vzamem še sani
in sneg, ne uideš mi!

Tine Holc, 3. a

JAZ SEM POM

Jaz sem pomlad, ti pa ne,
jaz imam rože, ti pa ne.
Vsak ima rad moje pisane travnike,
tvoje pa ne.

No, saj vem, da imaš me rad,
kaj bi dal, da si pomlad?
Ali bi vse na svetu dal,
da bi zimo nagnal?

Aleksandra Rakić, 2. a

POMLAD

POMLADI ROŽE CVETIJO
IN ČMRLJI PO ZRAKU LETIJO.
TULIPANI RASTEJO IN CVETIJO,
V VSEH BARVAH NAS RAZVESELIJO.
NAJLEPŠI LETNI ČAS JE POMLAD
IN JAZ JO IMAM RES RAD.

Val Vid Vuk, 1. b

ZIMSKI ČAS

Obožujem zimski čas,
ko pade sneg na vas.

Obožujem zimske športe
in snežake prav posebne sorte.

Obožujem tek na snegu,
obožujem dir po bregu.
Obožujem smučanje in sankanje,
tudi drsanje in kepanje.
A greš kepat se z menoj?

Špela Vtič, 3. a

NARAVA

Narava je naše zavetje.
Tukaj živimo in nudi nam vse.
Prosim, ne onesnažujmo je več!
Ne škodimo ji več!
Našo zaveznico, katere del smo, spoštujmo!
Pustimo ji, da cveti, raste in se razvija.

Narava je tako lepa.
Le kaj bi brez nje?
Narava bo vedno del nas,
od rojstva do smrti.
Nikoli te ne bo izdala,
zato ji ostanimo zvesti in poplašala nam bo.

Iva Holc, 6. b

Nel Cartl, 8. b

Rio Brooklyn Jacksteit, 5. b

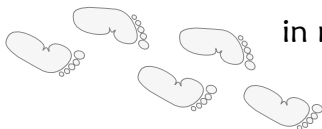

Kaja Predikaka, 7. b

POLETJE

Sonce sveti,
se smehlja,
zunaj je že mavrica.

V bazenu kopamo se vsi
in na travnik se nam mudi.

Mia Madjar, 3. b

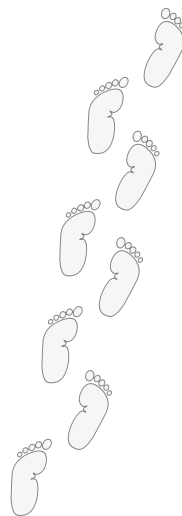
POMLAD

Spomladi vse cveti
in listje šelesti.
Ptički nazaj priletijo
in se veselijo.

Jezero v senci stoji
in čaka na lepše dni.
Lepši dnevi prihajajo,
s soncem obsijani so.

Trava pozeleni,
sadje dozori.
Otroci nasmejani so
in vsi veseli smo.

Pomlad je čas,
ki ga vsi kličemo na glas.

Nina Hodnik, 6. b

LETNI ČASI

Pozimi je lepo, vendar je mrzlo.

Medvedi smrčijo, mački v hiši spijo.

Ati kida sneg, jaz pa grem s sanmi na breg.

Pomladi medvedi se zbudijo in nič več ne spijo.

Pomladi sneg se stali in sonce močnejše zažari.

Spet zraste trava in zadiši prva žar hrana.

Poleti bazen pripravimo in kopalke si oblečemo.

Sonce je že zelo močno in žarki nas grejejo.

Na morju se kopamo, ribe lovimo, zvečer pa trdno zaspimo.

Jeseni bazen pospravimo in se na zimo pripravimo.

Jeseni piha veter, v hribih lahko pade snega že cel meter.

Kostanje in gobe nabiramo in se na zimo še ne oziramo.

Hugo Hodnik, 5. a

POMLAD JE PRIŠLA

Pomlad je prišla,
ta čas kar pade z neba.
Rastejo rožice,
zvončki, vijolice, marjetice
in trobentice.

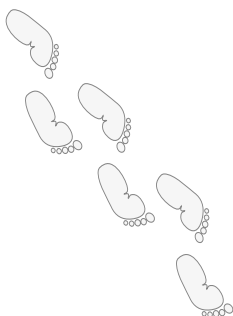
Snega ni več.
Vse spet zaživi.
To je to,
poletje čakamo vsi.

Zara Rižnar, 4. a

SPOMLADI

Ko zjutraj se zbudim,
zunaj že vse cveti.
Živali se zbudijo
in ptički pojejo.
Vsa drevesa zelena so
in plodovi prav tako.

Le nekaj dni mine
in že vse cveti.
Drevesa polna so,
veverice pa prosto skačejo.

Pia Peršuh, 5. b

POMLAD

KO ZACVETI PRVA CVETLICA,
VEMO, DA POMLAD JE TU.

MALI ZVONČEK, MALA TROBENTICA
ŽE PLEŠETA V NEŽNEM VETRU.

Katarina Ladič, 1. b

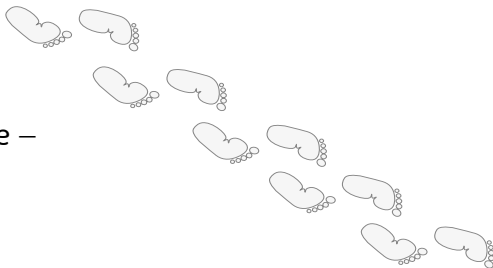
POLETJE

Komaj čakam to poletje –
morje, sladoled.
Eno je le v celem letu
in hitro minilo bo.

Komaj čakam to poletje –
morje, sladoled.
Nič več belega snega,
nič več belega češnjevega cvetja.

Komaj čakam to poletje –
morje, sladoled.
Vse tako bo doživeto,
nič več z žalostjo odeto.

Oskar Kolarič, 5. a

Alen Pšajd, 3. a

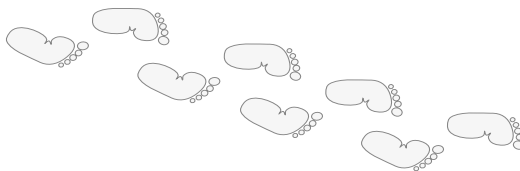
Žana Muhič, 3. a Nina Markež in Lina Malinger, 8. b

PESEM POMLADI

NA VRATA POTRKALA JE KONČNO POMLAD
IN S SEBOJ PRINESLA SONČNI ZAKLAD.

ZAKLAD TROBENTIC, MARJETIC, ZVONČKOV
IN TRAVNIKE PISANIH CVETLIC,
IZ GOZDOV PA SLIŠI SE GLASNO PETJE PTIC.
TOPLO IN ISKRENO SMO JO SPREJELI
TER JI Z VESELJEM TO PESEM ZAPELI.

MAKS SVENŠEK Z MAMICO, 1. B

SPOMLADI

SPOMLADI ROŽE CVETIJO
IN PTIČKI ŽVRGOLIJO.
NA DREVESIH CVETOVI BRSTIJO
IN TRAVE ZELENIJO.
LJUDJE NA SONČEK HITIJO
IN SE VESELIJO.

SOFIJA MADJAR, 1. B

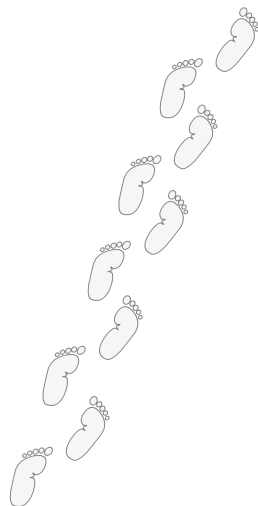
MAVRIČNO NEBO

Mavrično nebo,
potuje skozi svet.
Čarobno je in pisano.

Vsi ga obožujejo
in vsi ob tem zaplešejo.

La-la-la,
ta mavrica
z neba se nam smehlja.

Mavrično nebo,
oblaki se razgrinjajo.

Zara Holc in Eva Cvetko, 4. c

LEPŠI JUTRI

Recikliram vse stvari,
da jutri dan se zaiskri.
Srce mi žari,
ker recikliram vse stvari.

En, dva, tri
majice in hlače,
skupaj sodelujemo vsi
in iz tega kreiramo nove stvari.

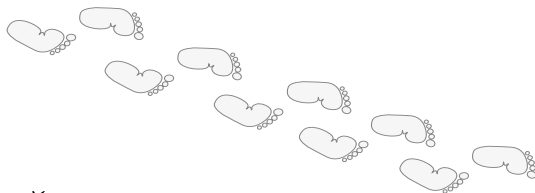
Gloria Panikvar in Zara Holc, 4. c

ZJUTRAJ, KO SE ZBUDIM

Zjutraj, ko se zbudim,
mi ptički pesem zapojejo.

Zjutraj, ko vstanem,
sončno je nebo.

Zjutraj, ko se zbudim,
skoz vrata grem 1 2 3, 1 2 3,
v šolo se mi mudi.

Lila Marie Taylor, 1. b

SONČNO NEBO

Zjutraj, ko se zbudim, opazim,
da je zunaj lepo jutro in
da rože cvetijo in ptički pojo.

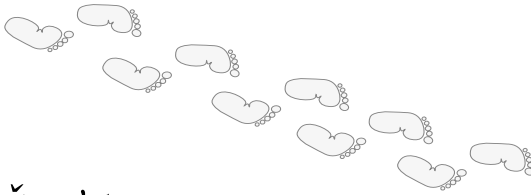
Grem jih pogledat.
Ko poslušam jih,
mi je pri srčku toplo.

Sara Bezjak, 1. b

POMLADNA MUCKA

Mala mucka se smeji,
ko z balonom poleti.
Veter ji kožušček boža,
zato cveti kot roža.

Lili Klara Gregorec, 1. a

ŽIVALI

Zjutraj se živali prebudijo
in se drevesa veselijo.
Volk se skriva v dvorani,
da se pred miško brani.

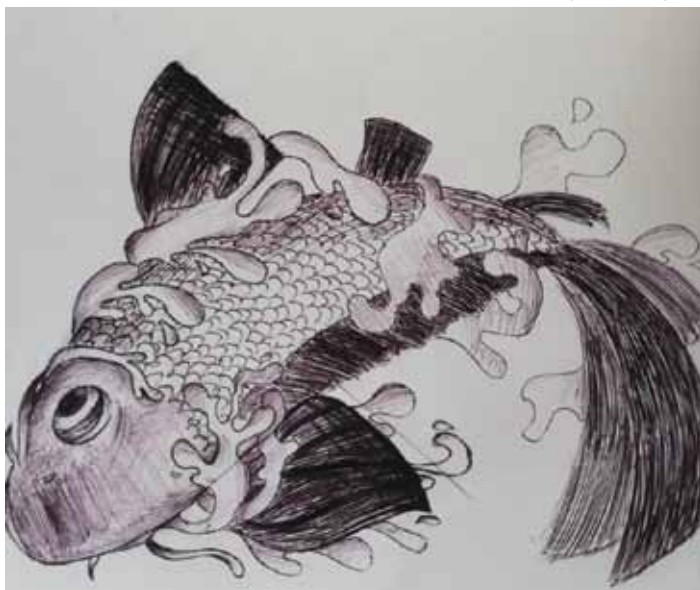
Medved se dela, da spi,
da lahko veverice lovi.
Nilski konj v vodi straži,
da se riba lahko važi.

Vse živali so vesele,
rade bi se lepo imele.

Jaka Štumberger in Amadej Masten, 4. a

Matjaž Habjanič, 6. a

Tisa Julija Golob, 6. a

ŽIVALI IN ŽUŽELKE

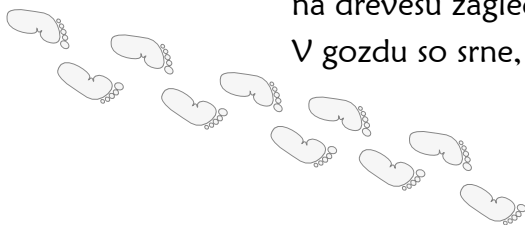
Živali in žuželke jejo svetle cvetke.

Tiger, muca, medved
prav radi se imajo.

Ko stopim ven iz hiše,
na drevesu zagledam ptice.

V gozdu so srne, medvedi in lisice.

Neža Lah – Mršek in Neja Vajda, 4. a

JAZ SEM ZAJEC

Jaz sem zajec, ti pa ne,
jaz sem puhast, ti pa ne,
vsak si me želi pobožati,
tebe pa nobeden.

Jaz sem zajec, ti pa ne,
jaz pa skačem, ti pa ne,
vsak te lahko ulovi,
mene pa nobeden.

Zarja Šuler, 2. b

MUCI JE IZPADEL ZOB

MUCA SPI,
MUCA JE,
MUCI JE IZPADEL ZOB.
1, 2, 3, 1, 2, 3,
ZOBKU V POSTELJO SE MUDI.

MUCA SE ODPRAMI Z AVTOM K PRIJATELJICI LIZI
IN JO VPRAŠA: »JE TUDI TEBI IZPADEL ZOB?«
IN JE REKLA: »JA!!!«
ZDAJ JE ŽE VEČER.

1, 2, 3, 1, 2, 3,
V POSTELJI SO ZDAJ ŽE VSI,
ZOBNA MUCKA KOVANČKE DELI,
VSAKA MUCKA SE ZELO VESELI.

1, 2, 3, 1, 2, 3,
MUCKOM IZ POSTELJE SE MUDI.
MUCKI STA ZELO VESELI,
DA KOVANČKE STA DOBILI.

1, 2, 3, 1, 2, 3,
V TRGOVINO GREJO VSI.

Lila Marie Taylor in Katarina Ladič, 1. b

JAZ SEM METULJ

Jaz sem metulj, ti pa ne,
jaz letim, ti pa ne,
jaz imam krila, ti pa ne,
jaz sem na roži, ti pa ne.

Jaz letim od cveta do cveta, ti pa ne.
Jaz sem majhen, ti pa ne.

Ajda Šuler, 2. b

LUNA

Temna noč, polna majhnih iskric,
tam je, sveti in mi daje moč.
Sveti zame, zate in za vse ljudi.
Upanje, da jutri bo lepši dan,
ki bo srečen in nasmejan.

Tako lepa si, nebo s tabo dobi sijaj.
Pogled nate nam poraja nov sen.
Daješ mi zagon za nov dan,
ki je pred mano in
pred vstopom v neznano.

Zaja Postružnik, 7. b

NOČ DUHOV

Ko sonce odide in luna pride,
začne se strašna, strašna noč.
Ko zadnja luč v mestu se ugasne
in otroci že spijo,
duhovi iz svojih skrivališč pridrvijo.

Začne se zabava,
duhov na tisoče tam pleše.
V mestnem parku se gostijo in mastijo,
mali duhovi se na vrtiljaku vrtijo,
ta večji pa se lovijo.
Ko sonce vzide,
vsak duh se skrije.

Ko ljudje se zbudijo,
lep dan naprej živijo.
O duhovih sledi ni,
razen en vrtiljak se še rahlo vrti.

Brina Malovič, 4. b

UČITELJICA

Učiteljica je prava petica,
za vse da pet,
če ne znaš slabo za cvek.

Če domače naloge ne narediš,
učiteljica reče: »Podpis za starše dobiš!«

Jure Šajtegel in Andraž Korošec, 4. a

ČEŠNJEVA PITA

Češnjevo pito radi delamo,
ob delu se zabavamo:
mešamo, mečkamo, valjamo,
nato jo še zapečemo.

Pri peki res pomembno je,
da ne zažgemo je.
Svetla, sočna in dišeča bo,
če prava temperatura v pečici bo.

Med pečenjem vsi nestrpni smo,
peko skrbno opazujemo.
Ko lepo po kuhinji že zadiši,
se pita v naših očeh zaiskri.

Jo vzamemo iz pekača,
to pita je domača,
si jo postrežemo
in z veseljem pohrustamo.

Tiana Mlakar in Leila Fridauer, 6. b

Mina Mahorič, 5. a

Bor Mlakar Belšak, 5. b

Zala Merc, 5. b

Eva Ritonja, 6. b

DRUŽINA

Moja družina mi vedno stoji ob strani,
zato nikoli nismo sami.

Zelo rad imam svojo mami,
ker me vsak dan pohvali.
Tu je tudi moj ati,
ki nas vedno zna nasmejati.

Medtem ko se ati v službo vozi,
me sestra mami toži.
Zato družina vedno je moja podpora
in nikoli ni spora.

Zelo rad jo imam tako,
kot bi jo moral vsak.

Ammar Vertič, 6. b

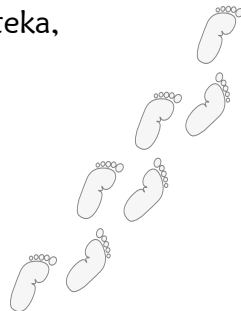
PRIJATELJSTVO

Pravega prijatelja spoznaš v nesreči.
Pravi prijatelj ti vedno stoji ob strani.
Nikoli te ne zapusti in nikoli ti ne škodi.
Prijatelj ti pričara nasmeh na obraz,
ko z njim preživiš najlepše trenutke.
Pravi prijatelj je najlepše darilo,
katerega vrednost je neprecenljiva.

Iva Holc, 6. b

KDO JE PRIJATELJ?

Le kdo je prijatelj,
le kdo bi to bil?
Je to teta Metka,
Miha, ki okrog neprestano teka,
Nace, ki ima rad race,
Živa, ki glasbo posluša,
ali pa Matej,
ki ima preveč trofej?

Če bi to vedel,
povedal bi ti,
tebi, kdo sploh si?!

Teti Marjeti, stricu Micu,
svoji babi in tvoji mami.
Ta informacija ni za navadnega tistega,
ki ne zmeni se za prijatelja.
Že vem, kdo je prijatelj,
mogoče si ti?
Povedal ti bom, zatisni oči.

Prijatelj je tisti,
ki ti ob strani stoji,
te lepo gleda
in se ne boji,
zraven pa se mu dobro godi.

Zdaj ti to veš, kajne,
naj ostane ti v glavi adijo, hurej!

Matjaž Habjanič, 6. a

INVALIDI SO NAŠI PRIJATELJI

Ni važno, ali na pogled si grd ali lep,
važno je, da imaš rad ves svet.

Če ti v življenju ne gre,
ti tvoja družba odpre srce.
Ko korona se prikaže,
skrijemo se vsi,
a prijatelji za vedno ostanemo mi.

Čeprav maske nam dajo čez obraz,
nasmeh ni izgubljen v nas.
Tudi invalidi se med korono dobro držijo,
ko jim je hudo,
jim prijatelji na pomoč prihitijo.

Invalidi naši prijatelji so,
ne glede na to, kako izgledajo.

Matija Masten in Zen Fenos, 6. a

Teo Kostanjevec, 7. a

ONESNAŽEVANJE

Onesnaževanje je nadloga,
ki se je ne moremo znebiti.
Zakaj moramo vsi iz plastenk piti?

Ne mečimo smeti,
raje poberimo jih vsi!
Odpadke ločujemo vse,
da nam na Zemlji lepše je.

Morja so »plastična«,
preveč so nasmetena.
Smeti so nas zavzele,
ves svet so že zajele.

Pobirajmo smeti,
zelo se nam mudi,
da svet spet ozeleni.

Zakaj onesnažujemo,
ko pa svet je tako lep?
Zakaj se nam ne da
smeti pravilno odvreči?

Imamo vse potrebno,
zdaj pa mi na vrsti smo,
da Zemljo počistimo.

Oskar Hodnik, 7. b

JAZ IN MIR

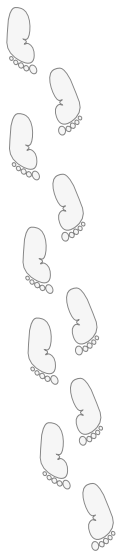
Če mir bi hoteli,
manj vojn bi imeli.
Če bi prijatelja dobili,
z njim skrivnosti bi delili.
Če se z osebo zabavaš,
prijatelja spoznavaš.
Planet bo hvaležen,
če miru bo deležen.
Če se bomo razumeli,
se bomo lepo imeli.
Vsak narod bi živel,

a brez miru ne bo uspel.
Planet se bo maščeval,
če se bo človek norčeval.
Jaz vam nič nočem,
samo mir hočem.
Vse živali bodo izumrle,
naše roke bodo gozdove podrlle.
Če hočemo živeti,
bomo mir morali razumeti.

Nace Kolar, 6. a

BRADAVIČARKA, BODI NAŠA VODNICA

J. K. Rowling, britanska pisateljica,
v mojih očeh velika mojstrica,
brez katere Harry ne bi ugledal luči sveta
in Daniel ne bi stopil v čevlje Potterja.

Skrivnostno, magično, Potterjevo
je življenje Harryjevo,
za zidovi šole,
pravljicne, domišljije polne Bradavičarke.

Bradavičarka, naša Bradavičarka,
kraj, poln magije, zanimivih bitij,
nepozabnih prijateljev,
polna razburljivih in krasnih dogodivščin si.

Pred tisoč leti tvoja mogočna vrata
odprla velika štirica je,
ponosni Godric Gryfondom,
drzna Daniela Drznvraan,
potrpežljiva Perwola Pihpuff
in ambiciozen Salzar Spolzgad.

V Gryfondomu le pogumni žive,
v Drznvraanu le modri žive,
v Pihpuffu zvesti in pravični prebivajo,
v Spolzgradu pretkani voditelji domujejo.

Nekoč deček Harry v Veliko dvorano vstopil je,
 Mrlakensteinu po robu postavil se je,
 Harry čarodej mogočen,
 še sam ravnatelj Dumbledore je nad njim kot uročen,
 ob zvestih prijateljih Ronu in Hermioni bil težak je boj,
 a Mrlakensteina trojica nadvladala je kot pogumni stroj.

Neja Gajzer, 8. b

JAZ + TI = MI

V parku na vozičku fant sedi.
 Zakaj ga je tako težko pogledati?
 Saj nam je podoben,
 saj izgled ne spremeni srca.
 Tako ali drugače nas lahko rad ima.

Zakaj o njem piše pisatelj?
 Bi rad bil njegov prijatelj?
 Mogoče pa kaj vidi v njem,
 kdo ve, morda pa je prijatelj rojen.
 Tudi on je med vsemi nami zaželen.

Nima tako slabega življenja,
 kot na prvi pogled izgleda.
 Se že smehlja,
 saj vidi, da ga nekdo rad ima,
 saj je navsezadnje enak kot mi vsi,
 le da on na vozičku sedi.

Eva Hvalec in Nace Kolar, 6. a

Bruno Bali, 9. a

Jaša Hlupič, 9. a

DRUŽINA

V družini mi vedno je lepo,
ker se počutim varno.
Kadar negativizem premaga me,
družina v pomoč mi vedno je.

Naj sem dobro ali slabo,
jaz imam družino pravo.
Vsi vedno si pomagamo
in tako vse težave premagamo.

Družine pa različne so
in vem, da pri vseh ni vse lahkó.
Želela bi, da vsi ljudje bi imeli v svoji družini vse.
Ljubezen, sočutje in razumevanje,
naj povežejo družine vse!
Hvaležni smo, da skupaj smo,
da bi le še dolgo bilo tako.

Tudi družino prijateljev imam,
ki jih vse zelo dobro poznam.
Skupaj smo in se zabavamo
in hvaležni smo, ker zmoremo
se veseliti skupaj zdaj in tukaj!

Kaj si še lahko želiš?
Družina je pomembna,
družina je zavetje,
družina sta sreča in ponos,
družina je ljubezen, ki se množi,
družina, največ mi pomeniš TI!

Ela Holc, 8. b

GOSPOD KARKOLI

Gospod Karkoli nikoli ni v šoli,
ne rad se uči, se znanja ne veseli,
v omari ima karkoli,
samo, da so noter bonboni.

Gospod Karkoli se zanima za živali,
pogleduje za sloni,
nikoli ni zabaven, nikoli ni vesel,
skoraj ves je poledenel.

Ko njegovi sestri Mii domišljija se porodi,
pesem se nova zgodi.
Gospod Karkoli v pesmi zaživi,
karkoli se mu zgodi.

Blaž Huzjak, 5. a

Teo Vidovič, 7. b

VESOLJE

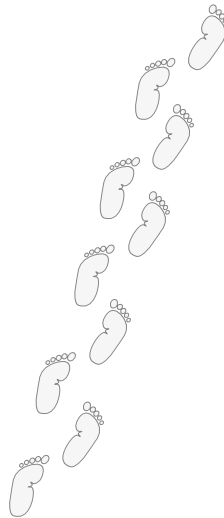
Zletel sem med zvezde,
temno in črno vse je bilo.
Videl sem Sonce, Zemljo, Uran,
videl sem Neptun,
videl sem vse sam.

Poslušal sem zvoke iz rakete,
doživel sem lepoto vesolja in zvezd.
Ne slišim več radia,
zvezd ni več tam.
Raketa je popustila,
odplavala je v stran.

Sam sem v vesolju,
umiram v temi – naj nekdo pomaga mi!
Ampak noben me ne sliši,
radiacija posega v mene,
vidim še zvezde, a še te megleno.

Kaj naj naredim?
Vsega je konec.
Kisika zmanjkuje.
Vse je temno.

Uro pozneje.
Zaledenela čelada.
Nič več ne vidim,
a upanje je.
Takrat pa brnenje rakete zasliši se.
Diham, svetloba prihaja,
glej zvezde, Sonce, Zemlja – kako je lepo.

Jaka Senčar, 5. a

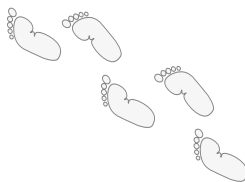
KROF

Krof res je čarovnija,
kadar ugrizneš vanj,
se zgodi magija.

Ta sladica imenuje se krof,
včasih ga jedel je le grof.
Kadar se peče, zadiši cela vas
in zakličemo: »Krofi so za nas!«

V njem je marmelada,
ki ob ugrizu vanj kar po mizi pada.
To sladica je čarobnega pusta,
saj se takrat najslajše hrusta.

Blaž Zelenik, 6. b

MOJA BABI

Moja babi zna vse:
riše, piše, kuha, peče,
meni ničesar ne odreče.

Lili Klara Gregorec, 1. a

NAŠE MESTO

Naše mesto, naše mesto,
PTUJ mu je ime.
Da je staro, da je lepo,
to pač vsakdo ve.

Daleč naokrog je znano po svoji zgodovini,
še ponoči se pokaže v vsej svoji veličini.
Tu čaroben stari grad v daljavo se ozira,
ves ta vrvež, ves utrip noč in dan nadzira.

Naše mesto, naše mesto,
PTUJ mu je ime.
Da je staro, da je lepo,
to pač vsakdo ve.

Katarina Lah, 3. a

POČITNICE

Bliža se dan,
ko odidemo domov.
Za sabo zapremo šolska vrata.
Takrat se prične veselje.

Zunaj nas pričakuje sonce
in polno brezskrbnih dni.
Počitnice so prekratke
za nas otroke, polnih želja.

Tara Gracija Kolednik, 4. b

MOJA PESEM

Odločila sem se, da bom pesem napisala.
Na koncu cel list sem zapacala!
Ker ideje ni bilo, tudi verzov ni bilo.

Mislim, mislim, mislim ... pesmi ni.
Pa še vedno mislim,
a pesmi še vedno ni!
Nisem vedela, v čem je težava,
domišljija ali beseda prava.

Na koncu ideja se je razvila,
MOJA PESEM se je rodila!

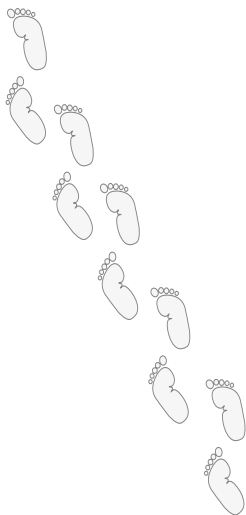
Iva Kustor, 5. a

Rok Gojčič, 8. a

NAŠ 5. B

Mi peti razred smo,
v šestega odhajamo.
Veselimo medpredmetne stopnje se
in učiteljice slovenščine.

Zgodovino radi se učimo,
tam veliko o naši preteklosti se naučimo.
Matematika nam dobro gre,
športna pa naša je odlika,
saj športniki smo, da se šika.

Kolesarskega zdaj delamo,
da naše znanje o prometu ponovimo
in se česa novega naučimo.
Novega znanja se veselimo,
zato prvega septembra v šolo
z veseljem odhitimo.

OBJEM

Hana Kmetec in Ajda Rojs, 5. b

Je sladek, prisrčen in ljubeč,
ko mamici v naročje vzletim,
vse strahove premagam.

Objem je lahko velik, majhen,
vse šteje.
Objamem lahko kogarkoli.

Žana Vidovič, 4. b

DRUGAČNA

Svet je mavričen, se nam zdi,
a kaj ko drugačnih barv ne znamo videti.
Drug v drugem najdemo samo to,
česa v sebi ne vidimo.

Si premočna, si presuha,
preveč naličena, zadržana,
preveč zgovorna ali premalo pretkana.
Nikoli dovolj dobra, kakršna si,
žalostno, se vam ne zdi?

Po standardih oblikovano mora biti tvoje telo,
oblačiti se ne smeš drugače od ostalih,
če športa ne maraš, pa lena si hudó.

Takšno svetovno je danes mišljenje,
a to mnogih trpljenje.
Misliš si: »Sem dovolj dobra za ta svet?«

Življenje je treba enostavno živeti,
zato vprašaj se le: »Ali je ta svet dovolj dober zamé?«

DRSANJE

Čakam na zimski letni čas,
ko zunaj postane mraz.
Voda se v led spremeni
in že drsanje sledi.

Zdaj švigam v krog
in naredim lok.
Res sem drsalka –
prava profesionalka.

Švigam kot strela,
upam, da ne bom poletela.

Mia Varnica Predikaka, 3. a

SANJE

Sanjam,
da svobodno in mirno bi živeli
in da korone več ne bi imeli.

Sanjam,
da v šoli bi spet sedeli
in se s sošolci lepo imeli!

Tina Majnik, Hana Rojs, 4. a

Eva Horvat, 9. b

A NI TO ŽALOSTNO?

A ni to žalostno,
da ptičje petje preglasi
na ulicah motorno dretje?
A ni to žalostno,
da iz mesta moraš oditi
in zvezde z očmi komaj takrat zaslutiti?
A ni to žalostno,
da živalim uničujemo domove,
lačni in brez upanja se na cesto zatečejo,
ker nimajo drugam,
panično hupanje pa jih ponese na ono stran?
A ni to žalostno,
da vode na svetu ni za vse ljudi,
da v plastiko ujeti galebi pristanejo na pomolu,
upajoči, da tam je nekdo,
ki rešil jih bo muk.
A ni to žalostno,
kam naš planet hiti,
mi pa samo opazujemo s strani
in čakamo brez moči.

Zaja Postružnik, 7. b

KROF

Sladek in okrogel je iz testa,
zares obožujemo ga.
Jemo ga za pusta,
sladek je in hrusta.

Čokolada, marmelada,
vanilja in sadna čokolada.
Ko ga jemo,
se smejimo in razvedrimo.

Kurenti prinašajo srečo
in odganjajo zimo.
Ko se pust konča,
krofov več ne pečemo
in ne jemo mesa.

Ajda Čuš in Rosa Brodnjak Ritoša, 4. a

REŠUJMO SVET

Rešujmo svet z reciklažo,
da lepši bo ta svet.
Ker mi smo junaki
kot pravi prvaki.
Tako kot sonce ohranja naravo,
tako tudi mi ohranjamo čisto državo.
Ne zavrzi oblek,
ohrani planet!

Aljaž Alič, Svit Vindiš, 4. c

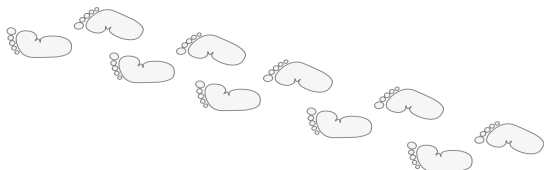

Jana Dokl, 9. a

NE ZAVRZI OBLEK

Prva liga gre v svet,
ne zavrzi oblek,
ker boš s tem žalostil naš planet.

Obrnimo se v novi svet,
ne zavrzi oblek,
ohrani planet.
Če reciklirali bomo smeti,
čisto okolje imeli bomo vsi.

Vid Predikaka, Neo Pihler, 4. c

NAŠA ZGODBA

Prvo leto smo prag prestopili,
se v šolske klopi zapodili
ter se novih ciljev veselili.

V drugem razredu novo skrb smo dobili,
a se kljub temu z ribo Olgo veselili.
V prostem času še vedno se veliko igrali
in končno strah pred veliko šolo odgnali.

V tretjem poštevanke se učili,
ki je v osmem še vedno nismo osvojili.

V četrtem že panika je bila,
saj ocen poplava je bila.

V petem razredu že tako veliki smo bili,
da v Krajnsko Goro smo odšli.
V planine smo se podali
in z našim kričanjem gamse in kozoroge pregnali.

Po belih strminah se v šestem spustili
ter nove veščine smučanja osvojili.

V sedmem razredu vse »deutsch« je postalo
in nam novo znanje dalo.

One, two, three
do Londona nismo prišli.
Korona je naše načrte prekrižala
naše leto na Brniku zabremzala.

Zadnje leto v maskah preživeli večino smo dni,
za računalnikom preživljali dolge smo noči.
Vseeno kontakt smo imeli
in se med seboj dobro razumeli.

Ko v šolo spet smo prišli,
imeli polno novih smo skrbi.

Testi so nas obremenjevali,
ker vsega kljub utrjevanju nismo znali.

Pri različnih predmetih smo blesteli,
pri športni pa travme imeli.
Ampak trije športni junaki
pogum so nam dali in nas nasmejali.

Vsi učitelji so nas radi imeli,
čeprav pri glasbi nismo radi peli.

V precej drugačnem letu smo na valetu upali,
skrbno točke za vpis zbirali.
Resno se na preizkuse pripravljali,
od Olgice se poslavljali.

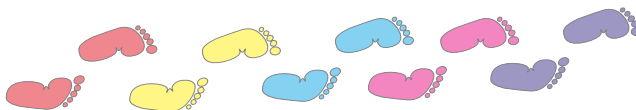
In prišel je čas,
da odidemo od vas.

Polno sreče in veselja,
a tudi žalosti in hrepenenja naše je slovo.

Hvala vam za vse,
za spomine zapečateni!
Od vas se poslavljamo,
vas v srcu za vedno nosimo.

*Tim Vinkler, Lara Simončič, Jaša Hlupič, Anja Korošec, Aša
Kurbegović, 9. a*

Odgovorna urednica:

Pesmi zbrala in uredila:

Mentorica likovnih ustvarjalcev:

Grafično oblikovanje:

Založila in izdala:

Tiskanje:

Naklada:

ISSN

ISSN (spletna izdaja)

Helena Ocvirk

dr. Renata Debeljak

Doroteja Širovnik

Peter Majcen

Osnovna šola Olge Meglič Ptuj

Kelnerič Aleksander s. p.

140 izvodov

2670-4137

2670-4145

V Ptuju, maja 2021

